

περιουσίας ταύτης, παρὰ νὰ διαπραγματεύωμαι
μὲ τοιοῦτον ἄθλιον.

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὸ δικαστήριον! . . .
Ὑγίαινε, Δεννεβιά! μήπως θὰ μαρτυρήσῃς κατ'
ἐμοῦ, τέκνον μου; . . . Μήπως θὰ εἶπῃς ὅτι σὺ
ἐδοήθησας τὸν Ποντουᾶ νὰ κλέψῃ τὴν διαθήκην;

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔΑ

Νὰ σὲ πάρῃ ὁ διάβολος!

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

Τὸ πρᾶγμα θὰ ᾔηται ἄστεϊον . . . Καὶ ἀφοῦ ἀ-
ποδείξῃς ὅτι τὴν ἐκλεψας . . . θὰ ἀποδείξῃς ὡ-
σαύτως ὅτι μοὶ τὴν ἐνεχείρισας . . . τοῦτο εἶμαι
περίεργος νὰ ἴδω πῶς θὰ τὸ ἀποδείξῃς.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Λοιπὸν, κύριε, ὡς σὰς εἶπον, ρίψοκινδυνεύω
τὴν περιουσίαν!

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔΑ

Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ρίψοκινδυνεύσω! . . .
Δὲν ἐσυμφωνήσαμεν τοιοῦτοτρόπως.

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

Ἀλλως τε, ἐὰν ὁ κύριος μαρκήσιος ἐφρόνει
ὅτι τὸ δικαστήριον ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ ὅπως
δήποτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην . . . οἱ δικαστι-
κοὶ ὑπάλληλοι θὰ ᾔσαν ἤδη ἐνταῦθα.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἀλλὰ τέλος πάντων τί ζητεῖτε;

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

Τώρα ὁμιλεῖτε καθὼς πρέπει! . . . Ζητῶ . . .

ΦΩΝΗ

(ἐξωθεν)

Βωδριλιάν!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί εἶναι αὐτό;

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔΑ

Δὲν ἀπατῶμαι . . .

Η ΦΩΝΗ

Βωδριλιάν, θ' ἀνοίξῃς;

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

Ἡ εἰσαρμένη τὸν στέλλει!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί συμβαίνει λοιπὸν;

ΒΩΔΡΙΑΔΙΑΝ

(ἀνοίγων τὴν θύραν)

Εἰσέλθατε, διδάσκαλε· ἡ κωμῶδία [ἔσται
πλήρης!

(ἐκολουθεῖ)

Η ΕΝ ΣΙΑΜ ΘΗΡΑ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ.

Ἡ θήρα αὕτη γίνεται τακτικῶς κατὰ τὸν
Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον ἐκάστου ἔτους, ὁπότε ὁ θε-
ρισμὸς τῆς ὀρύξης λήξει· ἀπέρχονται πρὸς ἀνα-
ζήτησιν τῶν ἐλεφάντων πολὺ μακρὰν εἰς τὰ
δάση, ἐνθα ζῶσιν ἐν ἐλευθερίᾳ, μὴ ἐδρισκόμενοι
ὅμως ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει, ἐπειδὴ κατ' ἔτος ἡ
θήρα αὕτη ἀνανεοῦται ὅπως καταδαμάσῃ τοὺς
τυχόντας μικρὰν τινα ἀνάπτυξιν, οἵτινες ἔρχον-
ται περιτριγυρισμένοι ἀπὸ παλαιούς θήλεις ἐλέ-
φαντας καὶ ἐκ τῶν ἐξημερωμένων ὁμηλίκων
των, οἵτινες ἐπιβαίνονται ἕκαστος ὑπὸ δύο σια-
μίων· διαπερῶσι τοὺς ὀρυζώνας καὶ τὰ δάση
καὶ τὴν ὠρισμένην ἐποχὴν φθάνουσιν εἰς τὸν διὰ
τὴν θήραν ὀρισθέντα.

Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὴν θήραν ταύτην ὁ κύ-
ριος Βέκουρτ προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν Σιαμικῶν
ἀρχῶν ὅπως παρασταθῇ εἰς ταύτην.

«Τὴν 5 Ἰουνίου προσεκλήθην παρὰ τοῦ Κα-

λαοῦμ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὅπως παρασταθῶ εἰς τὴν βασιλικὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων. Ἀνεχώρησα ἐπὶ τοῦ «Volante» ἀτμοκινήτου ἀνήκοντος εἰς τὸν ῥηθέντα ὑπουργόν, καὶ ναυπηγηθέντος εἰς Βάγκ-Κόκ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν μετὰ εὐρωπαϊκῆς πολυτελείας. Τὴν ἐπισύσαν ἀφίχθημεν εἰς Αἰουθίαν, ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, ἐπικαλουμένην ποτὲ ἀήτητογ. Τὴν πρωΐαν τῆς 7 μετέβην νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν τόπον εἰς ὃν γίνεται ἡ θήρα· ἵνα ἀφίχθῃ τις αὐτόθι θὰ διαπεράσῃ διαφόρους ῥοῦς ὑδάτων· ἐπειδὴ ἡ χώρα διατέμενεται ὑπὸ διωρύγων σχηματιζόντων νήσους τινὰς διαφόρου μεγέθους. Ὁ διὰ τὴν θήραν ὠρισμένος τόπος εἶναι κατασκευασμένος διὰ πλίνθων καὶ περιέχει πολλὰς ἐξωτερικὰς στοὰς τῶν ὁποίων τὸ τε μῆκος καὶ ὕψος εἰσὶ περὶ τὰ 4 μέτρα· εἰς τὸ ἐσώτερον ὑπῆρχε διάστημά τι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ἀκαλούθως ἕτερος περίβολος τοῦ αὐτοῦ εἴδους κατασκευασμένος διὰ χονδρῶν ῥάβδων, ἀπεχόντων μεταξύ των, οὕτως ὥστε νὰ δύνηται εἰς ἄνθρωπος νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται μετ' εὐκολίας. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου ὑπῆρχε μικρά τις τετράγωνος σκηνή, σιαμικῆς τάξεως περιβαλλομένη ἐπίσης διὰ ῥάβδων οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ κατασκευασθέντος πρὸς καταφύγιον τῶν κυνηγῶν.

Ἐπὶ τινι πλευρᾷ τῶν στοῶν ἀνεγείρετο ξύλινόν τι οἰκοδόμημα ἐστεγασμένον διὰ κεράμων οὕτινος ἡ Σινοσιαμικὴ ἀρχιτεκτονικὴ ἀνεπύλει τὰς παγόδας, ἦτο προωρισμένον διὰ τὸν βασιλέα, τοὺς υἱοὺς του καὶ τὰς συζύγους του, καὶ ὃν καθωραϊσμένον διὰ μεταξωτῶν καὶ χρυσῶν παραπετασμάτων. Τὸ στάδιον, σχήματος τετραγώνου, ἔχει δύο θύρας, τὴν τῆς εἰσόδου οὖσαν πρὸ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, καὶ τὴν τῆς ἐξόδου εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος· πρὸ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου ἐξωθεν ὡς καὶ ἐσωθεν ὑπάρχουσι χονδραὶ ῥάβδοι ἀκανθωταὶ κατασκευασμέναι ἐκ βαμβοῦ· τὰ ζῶα φέρονται ὀδηγούμενα ὑπὸ θηλείας ἐξημερωμένης ἐφ' ἧς εἰσὶ δύο ἄνδρες κρατοῦντες τοὺς ἐλέφαντας εἰς 10 μέτρων ἀπόστασιν. Ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ περιόλου αὕτη τελειώνει τὸ μέρος της, καὶ οἱ μὲν ἀκολουθήσαντες αὐτὴν ἐλέφαντες εἰσέρχονται ἐκ τῆς μιᾶς θύρας αὕτη δὲ ἐξέρχεται τῆς ἑτέρας. Εἶναι λαμπρὸν θέαμα νὰ βλέπῃ τις ἑκατὸν πεντήκοντα ἐλέφαντας κάμνοντας τρομερὸν θόρυβον καὶ ἐπιπίπτοντας κατ' ἀλλήλων, περιορισμένους ὄντας εἰς στενὸν χώρον. Ἀμέσως ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ βασιλέως ἡ θήρα ἤρχισεν.

Ἀπασα ἡ πλατεῖα διὰ μιᾶς περιεκυκλώθη ὑπὸ ἐλεφάντων ἐξημερωμένων καὶ ἐπιβαινομένων ἑκάστος ὑπὸ δύο ἄνδρων ὠπλισμένων διὰ λόγχεις καὶ ἀρπάγης· ἡ ἀγέλη τῶν ἐλεφάντων κατελήφθη ἐν τῷ μέσῳ ἐξ ἀπροόπτου· τότε οἱ κυνηγοὶ ἐπιβαίνοντες ἐλέφαντας πρὸς τοῦτο γεγυμνασμένους, ἐπεφέροντο κατὰ τῶν ἄλλων οὔτινες ἤρχισαν νὰ τρέχωσι πέριξ τῆς πλατείας, ἐνῶ οἱ κυνηγοὶ προσεπάθουν νὰ περάσωσι βρόχον εἰς μίαν τῶν ὀπισθίων κνημῶν τῶν ζώων τὰ ὅποια ἤθελον νὰ συλλάβωσι.

Ἡ θήρα διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας, ἡ τελευταία ὅμως ὑπῆρξε κυρίως ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν σύληψιν ἐνὸς λευκοῦ ἐλέφαντος. Οἱ Σιάμιοι ἔλαβον διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο μεγίστην χαρὰν, ἐπειδὴ τὰ ζῶα ταῦτα εἰσὶν εἰς μεγίστην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ Βαύδα.

(Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς).

B. ΒΕΡΓΟΣ.

Η ΚΑΛΟΓΡΑΙΑ ΤΟΥ ΣΑΙΝ-ΡΟΖΩ.

(ΔΙΗΓΗΜΑ).

(συνέχεια καὶ τέλος ἴδε φυλλάδ. Η'.)

Ἡ ἀνάρρωσις τοῦ Λουκιανοῦ διήρκεσεν ἓνα μῆνα.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀνέκτησεν ἐντελῶς τὴν τοῦ λογικοῦ ἰσχύν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο εἰσέτι νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἡ Σωσάννα ἦν εἶχεν ἰδεῖ θνήσκουσιν ἔζη, καὶ διατί ἦτο ἐνδεδυμένη ὡς μοναχή.

Ὁ κύριος Δὲ Μαιζονέδ τὸν ἐπεισεν ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ παραλάβῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του τὴν Σωσάνναν ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως νὰ φέρῃ αὕτη τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐπὶ ἐν ἔτος.

Ὁ Λουκιανὸς ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς του.

Πρωΐαν τινὰ ἡ κυρία Δὲ Μαιζονέδ καὶ ἡ Λουκία, αἵτινες καθ' ἑκάστην διήρχοντο τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας παρὰ τῷ νεανίᾳ, εἰσῆλθον εἰς τὸ περίπτερον μετὰ στολὴν ταξειδίου.

Ὁ Λουκιανὸς ὅστις ἀπὸ τινος ἠγείρετο τῆς κλίνης ἔσπευσεν εἰς προὑπάντησίν των στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῆς καλογραίας τοῦ Σαὶν Ροζώ.

Ἡ κυρία Δὲ Μαιζονέδ ἐπληροφόρησε τὸν υἱὸν της ὅτι ὁ ἐν Νεαπόλει πρίγκηψ Ζαμπιέρης, εἰς